

Sygn. akt I C 94/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Monika Flejszar

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z (...) w W.**

przeciwko **M. J.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z (...) w W. czynność prawną polegającą na zawarciu umowy darowizny udziału w wysokości 1/2 części w nieruchomości lokalowej, położonej w S. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), zawartą w dniu 08 czerwca 2010r. (Rep. A Nr 12297/2010 w Kancelarii Notarialnej w S. przed Notariuszem M. O.) pomiędzy dłużnikiem A. J. (1) a pozwaną M. J. jako dokonaną z pokrzywdzeniem powoda w celu ochrony wiarygodności przysługującej powodowi w stosunku do A. J. (1) na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie Wydział VIII Gospodarczy z dnia 11 czerwca 2010r., wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GNc 2012/10 w zakresie kwoty 15.204,40 zł (piętnaście tysięcy dwieście cztery złote czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w kwocie 2.673 zł (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt trzy złote) oraz kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 600 zł (sześćset złotych),

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.212 zł (trzy tysiące dwieście dwanaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 94/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 stycznia 2014r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego umowy darowizny udziałów w nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Nr (...), zawartej w dniu 08 czerwca 2010r. przez dłużnika A. J. (1) z pokrzywdzeniem powoda, któremu w stosunku do dłużnika przysługuje w dacie wytoczenia niniejszego powództwa wymagalna oraz skonkretyzowana i realna wiarygodność w wysokości 15.204,40 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w kwocie 2.673 zł , kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 600 zł, potwierdzona nakazem zapłaty, wydanym przez Sąd Rejonowy dla m.

st. Warszawy Wydział VIII Gospodarczy w sprawie o sygn. akt VIII GC 782/10. Nadto o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że przysługuje jemu wierzytelność wynikająca z łączącej strony umowy, w ramach której powód wydał dłużnikowi karty celem umożliwienia zakupów produktów w sieci sprzedaży (przedmiot sprzedaży stanowiło paliwo). Podniósł, iż na podstawie przywołanego tytułu wykonawczego wszczął postępowanie egzekucyjne, które nie dało żadnego efektu, bo w jego toku okazało się, iż przeciwko dłużnikowi prowadzonych jest szereg postępowań na znaczne kwoty, a jedynym składnikiem majątku, z którego egzekucja byłaby możliwa były udziały w nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Nr (...). Jednak dłużnik zbył swój udział w dniu 08 czerwca 2010r. na rzecz pozwanej. Wskazano, iż dłużnik nie posiada wierzytelności ani innych praw majątkowych, a wszelkie ustalone przez komornika nieruchomości nie przedstawiają wartości handlowej. W ocenie powoda wyzbycie się udziałów w przedmiotowej nieruchomości w dniu, w którym minął termin płatności wystawionych przez powoda faktur VAT, spowodował powstanie niewypłacalności w stopniu wyższym niż przed dokonaniem tej czynności. Zaś związek przyczynowy między czynnością darowizny udziałów nieruchomości, dokonaną przez dłużnika na rzecz pozwanej, a obecną niewypłacalnością jest w związku z powyższym oczywisty. Działania dłużnika kierowane były wyłącznie na to, aby zbycie udziałów w nieruchomości zapobiegło albo co najmniej utrudniło wierzycielowi przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości. Zaakcentowano, iż w zakresie przesłanki działania ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli stwierdzić należy, iż po stronie dłużnika w dacie dokonania rozporządzenia majątkiem istniała pełna świadomość działania z pokrzywdzeniem wierzycieli albowiem dłużnik w tej dacie posiadał wymagalne niezapłacone faktury VAT. W odniesieniu do pozwanej oraz jej wiedzy co do celu, w jakim dłużnik dokonał darowizny powód powołał się na przepis art. 527 § 3 k.p.c. i domniemanie, jakie przepis ten stwarza dla wierzycieli(k.3-5). Wskazując, iż pozwana jako córka dłużnika należy do kręgu osób bliskich w rozumieniu przywołanej regulacji prawnej.

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 listopada 2014r. (k.62-64) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, iż o rzekomych problemach finansowych ojca dowiedziała się dopiero od powoda. Zaznaczyła, iż od dawna mieszka w Niemczech i tam też koncentrują się jej interesy życiowe, a w związku z tym nie posiada „ bieżącego kontaktu z rodzicami”, utrzymując z nimi głównie kontakt telefoniczny. Nadto w dacie zawarcia przedmiotowej umowy miała jedynie 19 lat, a rodzice bardziej traktowali ją w kategoriach dziecka niż kogoś, z kim można dzielić się problemami finansowymi. Podniosła, iż przywołany nakaz zapłaty, został wydany w dniu 11 czerwca 2010r., natomiast umowa darowizny miała miejsce trzy dni wcześniej. Nadto był on nieprawomocny i do dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia nie sposób twierdzić, iż jej ojciec miał świadomość, iż działał z pokrzywdzeniem powoda. Pod ocenę sądu poddała natomiast kwestię, czy w związku z dokonaną darowizną jej ojciec stał się niewypłacalny, czy też niewypłacalny bardziej, niż przed dokonaniem tej czynności. Nadto pozwana wskazała, iż w dziale III przedmiotowej księgi wieczystej widnieją liczne wpisy ostrzeżeń o wszczęciu egzekucji, natomiast w dziale IV obciążenia hipoteczne. Tym samym powód tak czy inaczej nie zaspokoiłby się z należącego do niej udziału.

W piśmie procesowym z dnia 15 lutego 2016r. (k.104-105) powód sprecyzował, iż na kwotę 15.204,40 zł składają się : kwota należności głównej w wysokości 8.343,39 zł, kwota skapitalizowanych odsetek na dzień sporządzenia pozwu w wysokości 3.588,01 zł, koszty sądowe wynikające z nakazu zapłaty w wysokości 2.601 zł oraz koszty postępowania klauzulowego w wysokości 72 zł. Nadto koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 600 zł. Zaznaczono, iż należności z tego tytułu zostały częściowo zaspokojone w dniu 26 listopada 2010r. t.j. w kwocie 6.329,90 zł i przedstawiono, ich szczegółowe wyliczenie.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2010r. Sąd Rejonowy dla m. St. Warszawy w Warszawie VIII Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VIII GNc 2012/10 i nakazał, aby pozwany A. J. (1)

zapłacił powodowi (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z (...) w W. kwotę 14.673,29 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od kwot:

- 6.740,91 zł od dnia 18 sierpnia 2009r. do dnia zapłaty,

- 1.481,98 zł od dnia 01 września 2009r. do dnia zapłaty,

- 6.450,40 zł od dnia 01 września 2009r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 2.601 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty albo wniosł w tym terminie sprzeciw.

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2011r.(sygn. sprawy VIII GC 782/10) niniejszemu orzeczeniu (jako prawomocnemu) została nadana klauzula wykonalności. Jednocześnie przyznano od dłużnika A. J. (2) na rzecz wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z (...) w W. kwotę 72 zł tytułem kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności.

W dniu 17 lutego 2011r. powód skierował do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczecinie A. O. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia 11 czerwca 2010r. sygn. akt VIII GNc 2012/10, opatrzonego klauzula wykonalności w celu wyegzekwowania kwoty 8.323,29 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od dnia 18 lutego 2011r. do dnia zapłaty, kwoty 2.635,69 zł tytułem odsetek ustawowych, naliczonych do dnia 17 lutego 2011r., kwoty 2.601 zł tytułem kosztów procesu, ustalonych w toku postępowania kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w egzekucji.

W dniu 25 lipca 2011r. zawiadomiono pełnomocnika wierzyciela o zajęciu rachunku bankowego dłużnika i zakazie wypłat.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2012r.w sprawie KM 4161/11 postanowiono umorzyć postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie jako częściowo skuteczne i ustalono koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 35,40 zł. W uzasadnieniu wskazano, iż pismem z dnia 28 grudnia 2011r. wierzyciel został poinformowany o sytuacji majątkowej dłużnika i wezwany do wskazania składników jego majątku, z którego można prowadzić egzekucję. Wierzyciel nie uczynił tego w wyznaczonym terminie.

Dowód:

- wierzitelna kopia nakazu zapłaty z 11.06.2011r. k.15,

- wierzitelna kopia postanowienia z 21.01.2011r. k.16,

- wierzitelna kopia wniosku z 17.02.2011r. k.13-14,

-wierzitelna kopia zawiadomienia z 25.07.2011r.k.11,

-wierzitelna kopia postanowienia z 27.02.2012r. k.12.

Dłużnik A. J. (1) zawarł związek małżeński z K. J. w dniu 21 listopada 1987r. Nie zawierali oni umów majątkowych małżeńskich.

W dniu 26 listopada 2009r. przed Notariuszem J. S., w siedzibie jej Kancelarii w S. zawarli umowę majątkową małżeńską (rep. A Nr 6710/2009). Stawający oświadczyli, „że z dniem dzisiejszym ustanawiają rozdzielnosc majątkową małżeńską majątku nabytego przez oboje lub jednego z nich, w trakcie trwania związku małżeńskiego, z jakiegokolwiek tytułu”. Jednocześnie poinformowano ich, że mogą powoływać się względem osób trzecich na ustanowienie rozdzielnosci majątkowej tylko wtedy, gdy zawarcie przez nich tej umowy były tym osobom wiadome”.

Decyzja w związku z zawarciem powyższej umowy podjęta została m.in. z tego powodu, aby w przypadku utraty majątku w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą przez dłużnika A. J. (1), jego żona nie utraciła swojego udziału w majątku wspólnym.

W dniu 08 czerwca 2010r. dłużnik powoda w osobie A. J. (1), jego żona K. J. oraz pozwana M. J. (mająca wówczas ukończone 19 lat) zawarli umowę darowizny przed Notariuszem M. O., prowadzącą Kancelarię Notarialną w S.. Przedmiotem tej umowy był przysługujący dłużnikowi udział w wysokości 1/2 części w prawie własności lokalu mieszkalnego, położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 60,11 m², dla którego Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Nr (...) wraz z udziałem wynoszącym (...) części w częściach wspólnych budynku i w prawie wieczystego użytkowania gruntu, objętych księgą wieczystą KW nr (...). Darczyńca oraz C. J. oświadczyli, iż w dziale III przedmiotowej księgi wieczystej wpisane jest ostrzeżenie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości w sprawie KM 3650/09 i oświadczyli, iż zadłużenie zostało spłacone, przedkładając postanowienie komornika z dnia 22 maja 2010r. o kosztach i zakończeniu postępowania. Nadto, iż dział IV tej księgi wieczystej nie wykazuje obciążeń na dzień sporządzenia aktu. Następnie A. J. (1) podarował swojej córce M. J. swój udział wynoszący 1/2 części w przedmiotowym lokalu mieszkalnym wraz z prawami z nim związanymi, a M. J. oświadczyła, iż darowiznę te przyjmuje i oświadczyła, że jest stanu wolnego. K. J. oświadczyła, iż wyraża zgodę na powyższą darowiznę.

Do zawarcia tej umowy doszło z inicjatywy ojca pozwanej. Jej ojciec obawiając się utraty majątku w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, chciał, aby córka posiadała połowę przedmiotowego mieszkania. Pozwana wówczas nie zamieszkiwała z rodzicami w Polsce. Mieszkała w Niemczech. Przyjechała osobiście, aby doszło do zawarcia umowy darowizny.

W dniu 30 czerwca 2010r. w dziale II przedmiotowej księgi wieczystej została wpisana pozwana jako współwłaścicielka w udziale do 1/2 części przedmiotowej nieruchomości lokalowej.

Pismem z dnia 03 stycznia 2012r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 15.204,40 zł lub wskazania majątku dłużnika w terminie 7 dni pod rygorem wytoczenia powództwa. Pismo pozostało bez odpowiedzi.

Dowód:

- **kopia umowy z 26.11.2009r. k.56-57**
- **wierzytelna kopia umowy darowizny z 08.06.2010r. k.51-55,**
- **wydruk z internetowej przeglądarki ksiąg wieczystych KW Nr (...) k.17-19,**
- **wierzytelna kopia wezwania z dnia 03.01.2012r. k.20,**
- **zeznania świadka A. J. (1) k.1`31-132.**

A. J. (1) w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą pod nazwą (...), którą rozpoczął w 1995r. i którą kontynuuje nawiązał współpracę z powodem w zakresie zakupu paliwa. Korzystał w ramach tej współpracy z bezgotówkowych kart paliwowych już w 2009r. Gdy dokonywał tankowania paliwa korzystał z tych kart, a później otrzymywał rachunki na określoną kwotę, którą miał regulować. W tym okresie jego firma zaczęła mieć trudności finansowe i tylko częściowo regulować te zobowiązania. Już w 2010r. otrzymywał pisma ponagląjące w zakresie zapłaty tych należności. Do chwili obecnej posiada zadłużenia w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą – transportową, także z uwagi na zawierane umowy leasingowe i bankowe, których stroną była również jego żona.

Pozwana M. J. jest córką A. J. (1). W okresie wakacyjnym 2010- 2011r. wyjeżdżała do pracy, do Niemiec, na okres kilku miesięcy. Przed wyjazdem mieszkała razem z rodzicami. W przedmiotowym mieszkaniu mieszkała do 2015r. z przerwą na pracę sezonową zagranicą. Potem wyjechała do L., a po powrocie na początku 2017r. zamieszkała w wynajętym

mieszkańiu wraz ze swoim chłopakiem. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest kosmetologiem. Podczas pobytu zagranicą utrzymywała kontakt telefoniczny z rodzicami. Musiała mieć świadomość i wiedzę o sytuacji finansowej swoich rodziców i złej kondycji firmy transportowej prowadzonej przez jej ojca.

Dowód:

- częściowo zeznania świadka A. J. (1) k.1`31-132,

- częściowo zeznania pozwanej M. J. k.133- 134.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 527 § 1 k.c., zgodnie z którym gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Oceny prawnej zgłoszonego żądania należało przy tym dokonywać przy uwzględnieniu przepisów art. 527 § 2-3 k.c. Stosownie do pierwszego z cytowanych przepisów czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). **Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3).** Cytowane przepisy kreują instytucję tzw. skargi pauliańskiej, stanowiącej formę ochrony wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika. Powództwo oparte na przepisach normujących skargę pauliańską zmierza do ustalenia bezskuteczności wobec wierzyciela rozporządzającej czynności prawnej majątkiem dłużnika w przypadku, jeżeli w wyniku jej dokonania wierzyciel utracił możliwość zaspokojenia przysługującej mu wobec dłużnika wierzytelności z pozostałego majątku dłużnika.

Natomiast art. 528 k.c. stanowi, iż jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

O odpłatności lub nieodpłatności decydować powinny zasadniczo wyłącznie kryteria obiektywne (wartość gospodarcza obu świadczeń). Wydaje się jednak, że ze względu na potrzebę pewności i bezpieczeństwa obrotu, zawsze gdy w grę wchodzi sytuacja prawna nie tylko stron czynności, ale także osób trzecich, należy stosować kryteria obiektywne. Odwołanie do kryteriów obiektywnych widać za to wyraźnie w wyroku SN z 1.6.2011 r. (II CSK 513/10, L.), w którym SN stwierdził, że pojęcia bezpłatnego uzyskania korzyści nie należy wiązać wyłącznie z treścią czynności prawnej, w wyniku której korzyść ta weszła do majątku osoby trzeciej, ale z rzeczywistymi, obiektywnie ocenionymi konsekwencjami majątkowymi wynikłymi z realizacji tej czynności. Niezależnie od tego SN wskazuje również, że we wszystkich przypadkach, gdy ochrona pewnych praw czy interesów jest uzależniona od nieodpłatnego charakteru dokonanej czynności, przyjęcie formalnego kryterium odpłatności czyniłoby tę ochronę czysto iluzoryczną. Doświadczenie wskazuje bowiem, że czynność nieodpłatna zostałaby zastąpiona czynnością, w której świadczeniu jednej strony odpowiadałoby świadczenie drugiej, tyle że o wartości niewspółmiernie niższej (wyr. SN z 16.9.2011 r., IV CSK 624/10, OSNC – Zb. dodatkowy 2012, Nr D, poz. 75).

W świetle powyższego zasadnym było uznanie, iż powód stosownie do treści wyżej powołanych, przepisów musiał jedynie wykazać zaistnienia po jego stronie pokrzywdzenia wskutek spornej umowy oraz działania dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia powoda. Z uwagi natomiast na wyżej powołane domniemanie prawne w sytuacji wykazania, iż sporna umowa darowizny zawarta została z osobą dla dłużnika bliską, zwolniony był od wykazywania istnienia świadomości pozwanego o działaniu dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli. Przy czym zaznaczenia wymaga, iż przy nieopłatnej czynności prawnej wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie ujawnionych dowodów z dokumentów, których autentyczność i moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu, a przy tym nie wzbudziła wątpliwości Sądu. Podstawą ustaleń faktycznych stanowiły także częściowo zeznania pozwanej M. J. oraz częściowo zeznania świadka – dłużnika A. J. (1). Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim były zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Za niewiarygodną sąd uznał część zeznań odnoszących się do braku wiedzy świadka o zobowiązaniach wobec powoda i istnieniu kłopotów finansowych dopiero w 2010/2011 roku. Twierdzenia te były sprzeczne ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami, w tym orzeczeniem z dnia 11 czerwca 2010r. które dotyczyło zobowiązań świadka już z okresu sierpnia i września 2009r. Nadto umowa majątkowa małżeńska została zawarta przez świadka z jego żoną w dniu 26 listopada 2009r. a nie wcześniej jak podał już w 2004 lub 2005r. Zbieżność tych okresów i „idea” jaką kierował się świadek – dłużnik przy zawieraniu tej umowy, ale i przedmiotowej umowy darowizny świadczą o tym iż „działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli”. Nadto niewiarygodne są zeznania pozwanej, iż nie miała ona wiedzy na temat sytuacji finansowej ojca i kondycji finansowej jego firmy. Mieszkała wówczas z rodzicami, nadto (pomimo młodego wieku i okresu wakacji) podejmowała pracę zarobkową zagranicą. Jednakże ta okoliczność ma znaczenie drugorzędne z uwagi na treść art. 528 k.c. i tą kwestię, iż sporna czynność prawna była czynnością nieopłatną.

Sąd w oparciu o całokształt ujawnionego w sprawie materiału dowodowego uznał za wykazane, że A. J. (1), na skutek dokonania objętej sporem czynności prawnej doprowadził do pokrzywdzenia powoda, będącego jego wierzycielem. Dokonując takiej oceny sąd miał na względzie, że na skutek wymienionej czynności prawnej dłużnik stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był uprzednio, albowiem wyzbył się wartościowego składnika majątkowego(udziału w przedmiotowym lokalu mieszkalnym), z którego w łatwy sposób (po dokonaniu sprzedaży w drodze licytacji) istniała możliwość zaspokojenia roszczenia powoda choć w części. Zainicjowane postępowanie egzekucyjne (sygn. akt KM 4161/11) zostało zakończone postanowieniem z dnia 27 lutego 2012r. w związku z brakiem składników majątku dłużnika - w osobie A. J. (1).

Sąd w całości podziela ugruntowany w judykaturze pogląd, że chodzi tu o taki stosunek bliskości między dwiema osobami, który uzasadnia przyjęcie, iż jedna z nich jest w posiadaniu informacji o obecnej sytuacji majątkowej drugiej. Będą to, najczęściej, więzy wynikające z pokrewieństwa, małżeństwa, bliskiej wieloletniej znajomości. Określenie, czy stosunek łączący daną osobę z dłużnikiem jest bliski jest z natury rzeczy ocenne i wymaga indywidualizacji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 czerwca 2014 r., I ACa 448/14, LEX nr 1566993). W ocenie sądu stosunek łączący pozwaną z dłużnikiem A. J. (1) z całą pewnością był stosunkiem „bliskości”, o którym mowa w art. 527 § 3 k.c. pozwana jest córką dłużnika, a nadto poza więzami pokrewieństwa łączą ich również faktycznie bliskie relacje, także w związku ze wspólnym zamieszkiwaniem z przerwami do początku 2017r. W ocenie sądu pozwana nie podjęła wystarczającej inicjatywy dowodowej zmierzającej do wykazania istnienia okoliczności świadczących o tym, że dłużnik – jej ojciec nie miał świadomości, iż działa z pokrzywdzeniem wierzycieli, przeczą też tej okoliczności nawet same jego zeznania i dowód w postaci umowy majątkowej małżeńskiej z dnia 26 listopada 2009r. Pozwana całą swoją aktywność dowodową skupiła na wykazaniu braku świadomości z jej strony o sytuacji finansowej jej ojca. Żadne z jej twierdzeń nie zostało poparte jakimkolwiek innym dowodem poza jej zeznaniem i zeznaniem jej ojca. Jednakże przy uzyskaniu nieopłatnej korzyści majątkowej jej wiedza, czy dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli nie była przesłanką decydującą o zasadności niniejszego powództwa.

Reasumując poczynione w sprawie rozważania sąd uznał, że strona powodowała zdołała wykazać istnienie przesłanek warunkujących powstanie dochodzonego przez nią roszczenia, zaś pozwana nie zdołała wykazać istnienia przesłanek tamujących zgłoszone żądanie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną wobec powoda. Natomiast w kwestii wysokości wierzytelności przysługującej powodowi wobec dłużnika w osobie A. J. (1) została ona szczegółowo przedstawiona w piśmie procesowym z dnia 15 lutego 2016r. w oparciu o istniejący tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie Wydział VIII Gospodarczy z dnia 11 czerwca 2010r., wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GNc 2012/10. Sąd orzeczenie jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł punkcie II wyroku na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej na jej żądanie poniesione przez nią koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona powodowa wygrała spór w całości tym samym na jej rzecz należy się zwrot kosztów procesu, na które w niniejszej sprawie składała się kwota: 761 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 51 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw, kwota 2.400 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – t.j. Dz.U. z 2013r. poz.490). Tym samym sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.212 zł tytułem zwrotu kosztów procesu(pkt. II wyroku).

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 94/14

ZARZĄDZENIE

Dnia 24 kwietnia 2017r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. powoda
3. przedłożyć akta z apelacją lub za 21 dni.

SSR Anita Wolska